

Van de talloze streepjes en blaadjes in de tekeningen van Rozemarijn Westerink gaat een hypnotiserende werking uit. Vanuit Galerie Getekend in Heerenveen wandel je van de afgebeelde tuinen zo je herinneringen in.

GITTE BRUGMAN

Bij het zien van een huisje in een tuin die in de verste verte niet lijkt op die van mijn grootouders van vaders kant, dwalen mijn gedachten toch af naar die achtertuin waar we als kleine kinderen in de tobbe speelden. Het was er niet groot, een tegelpad scheidde de bloemperken van het duivenhok van opa. Hier lag gereedschap met houten handvatten, die glommen van jarenlang gebruik. Het rook er zo lekker naar vochtige aarde, maïs en duif. Dat hok was spannend: het was er donker en de vogels konden onberekenbaar fladderen. Maar het was nooit eng, net zomin als in de donkere versies van de tuinen van Rozemarijn Westerink.

De kunstenaars exposeert momenteel in Galerie Getekend in Heerenveen met *Gersfjild* (Grasveld). Sinds ze in Rhenen woont is 'tuin' haar vaste thema. „De tuin is door de mens gemaakt. Waarom wil je een bepaalde vorm in je tuin? Om ermee te pronken, of te vereren?” In minutieuze streepjes, lijntjes en blaadjes schetst ze anonieme, maar ook historische of beroemde tuinen. Niet realistisch, maar „als in een droom of herinnering”. Ze werkte bijvoorbeeld in het rotsachtige gebied Ploumanac'h in Bretagne, bij kasteel Rosendaal in Rozendaal en onlangs nog in de tuin van Ossip Zadkine.

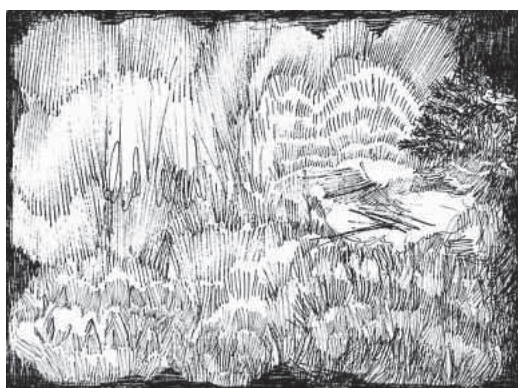
DE VERWOESTE STAD

Zadkine maakte het beeld *De verwoeste stad* voor Rotterdam. Het bestaat 70 jaar, en dat was voor Musée Zadkine en de Nederlandse ambassade in Parijs reden een *open call* uit te schrijven onder Nederlandse kunstenaars. Westerink won. „Dit was wel een droom die uitkwam.” De prijs bestond uit een budget, een expositie in Parijs en een verblijf. Voor onderzoek en inspiratie reisde ze eerst naar het museum, dat in Zadkines woonhuis is gevestigd. Bij het huis hoort een tuin, met daarin het atelier waar Zadkine graag was.

Haar ervaringen vertaalde ze vervolgens in een film, en een educatief project met kinderen uit een voorstad van Parijs. De film is het belangrijkste onderdeel van de expositie geworden. Behalve dat Zadkines tuin er een belangrijke rol in speelt, komen hierin ook gedeelde ideeën naar voren, zoals het belang en de urgentie van natuur (behoud). Thema's in werk van beiden zijn oorlog en wederopbouw, en de manier waarop het

Garden

Gersfjild 01

Gersfjild 02

Gersfjild 03

Verdwalen in de 'tuinen' van Westerink

(vrouwelijk) lichaam daarin functioneert.

In haar film liet Westerink over haar afbeeldingen van de locatie een mensfiguur, handen en benen bewegen. Grove vormen, zoals die van Zadkines beelden. „In mijn nieuwe werk was ik net bezig met het lichaam en lichaamsdelen. Hoe functioneert het lichaam in het landschap? Deze opdracht paste daar heel erg bij.” Alle elementen die ze voor de film gebruikte zijn te

‘Hij roept allerlei associaties op bij mensen. Dat vind ik interessant’

zien in de expositie *Rêves en Ligne* in Parijs en in het Chabot Museum in Rotterdam. „Zodat je kunt zien hoe de film tot stand kwam.”

BIJNA EEN SCULPTUUR

Westerink staat met dit werk op eens volop in de belangstelling. Stina van der Ploeg van Galerie Getekend prijst zich gelukkig dat ze al afspraken met de kunstenaars had gemaakt. Ze neemt haar komend weekeinde ook mee naar Art Noord in Museum Belvédère. In Heerenveen laat Westerink de stopmotion *Ellwoodii* zien. De naam *Ellwoodii* doet denken aan een stripfiguur of een karakter uit een animatiefilm of Mexicaanse western. Maar het is de naam van een coniferensoort, met de typisch

conische vorm. „Het is bijna een sculptuur.” Westerink verheerlijkt die vorm, en laat hem geregeld terugkomen in haar tekeningen. „Hij roept allerlei associaties op bij mensen. Dat vind ik interessant.”

Speciaal voor de expositie in Galerie Getekend maakte ze bovendien vier kleine tekeningen getiteld *Gersfjild*. „Dat woord vond ik heel erg passen bij mijn tekeningen met al die arceringen.” In drie ervan is zeker nog grasveld te herkennen, maar in de vierde heeft ze zoveel lagen inkt over elkaar gezet, dat herkenbaarheid verdwijnt. Ze doet dit soms ook in andere series, waar dan bomen, muurtjes of schuren opgaan in (bijna) zwart. „Dan gaat het om het donker, de nacht. Of heb ik heel erg ingezoomd op een

deel van een tekening en stel me voor hoe het is daar te lopen.”

Ik ben opeens terug in de tuin van opa en oma van moeders kant nu. In mijn herinnering torenen de struiken met stekelige kruisbessen boven mij uit en zijn de rabarberbladeren langs het pad harig en overweldigend. Zelfs een beetje griezelig...

De expositie *Gersfjild* is te zien in Galerie Getekend, Heerenveen - t/m 5 november.

Werk van Rozemarijn Westerink hangt bovendien op Art Noord - t/m 1 oktober.

Rêves en Ligne hangt in het Chabot Museum Rotterdam - t/m 3 maart 2024, en in Musée Zadkine in Parijs, t/m 8 oktober.